

രഘവിക്രാട്ടിലെ പത്രവർണ്ണക്കിളികൾ

14

വഴിയറിയാതെ

അഡി തിരാവിലെത്തനെ പഞ്ചവർണ്ണക്കിളി കുട്ടാംബാ യാത്രക്കാരുണ്ടി. ഈ ഒരു നിമിഷം പോലും അരുവിക്കാടിൽ നിൽക്കാൻ അവർക്ക് അവകാശമില്ല.

മിച്ചകുരങ്ങും ജില്ല മുയലും റിനി മാനും ശിനി പുള്ളിമാനും പമ്പു തത്തയും അരുവിക്കാടുകാർ മുഴുവനും അവരെ യാത്രയാക്കാൻ എത്തിയിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും പോവരുതെന്ന് പരിഞ്ഞേണ്ടുണ്ടെങ്കിലും കാടുനിയമം തെറ്റി

കാനാർക്കും അവകാശവും അധികാരവുമില്ല. പഞ്ചവർണ്ണക്കിളിക്കുട്ടാംബം എല്ലാവരോടും സമമതം വാങ്ങി യാത്ര പൂര്ണപ്പെടാതോരും ആദ്യമോഴാൻ പിന്നിൽ നിന്നും ഒരു പൊട്ടിക്ക രചിയുയർന്നത്. അത് പമ്പുതത്തയായിരുന്നു.

“തൊനും വരും നിങ്ങളുടെ കുടെ! നിങ്ങളില്ലാതെ എനിക്കിവിം കഴിയാൻ പറ്റില്ല!” പമ്പുകൾ തെരുത്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“ഈ യാത്ര എങ്ങോട്ടാണെന്ന് എന്തെൽ

കു തന്ന അറിയില്ല. ചിലപ്പോൾ അത് മര സ്ഥാതിലേക്കാവാം. അതു കൊണ്ട് പമ്പു വരണ്ട് - അപ്പ പമ്പുവിനെ ഉപദേശിച്ചു.

“എങ്ങോട്ടായാലും ഞാൻ വരും. മരണ തതിലേക്കായാലും പമ്പു വീണ്ടും കരയാൻ തുടങ്ങി.

ഒന്നുവിൽ അപ്പ സമ്മതിച്ചു. ആ നാൽവർ സംഘം പറന്നുയർന്നു. എങ്ങോട്ട്? അതാർ കും അറിയില്ലായിരുന്നു.

“നമ്മെളുതു ചെയ്യും? എങ്ങോട്ടു പേബാവും?”

പരക്കുന്നതിനിടയിൽ അപ്പ അജിബനോട് ചോദിച്ചു.

“അധികമിങ്ങെന ലക്ഷ്യമില്ലാതെ പറന്നിട്ടു കാര്യമില്ല. കിളിക്കുന്നിലേക്ക് പോകാം. അതായിരിക്കും നല്ലത്.” അജിബൻ പറഞ്ഞു.

(തൃടരും)

നർഹകമകൾ

സ്വർപ്പം വൈകിണ്ണായി

“താൻ വാദിയെ അടിച്ചേ..?”
മജിസ്റ്റ്രേറ്റ് കുട്ടിൽ നിന്നിരുന്ന പ്രതിഫോട്ട് ചോദിച്ചു.
“അടിച്ചു”
“എന്തിനാണ് അടിച്ചത്?”
“അയാൾ ഒരു കൊല്ലം മുന്ന് ഒരു ദിവസം എന്നെ കാണ്ണാമുഖമേ എന്ന് വിളിച്ചു.”
“എനിട് തല്ലിയത് കഴിഞ്ഞതാം ചയാണ ലോ?! മജിസ്റ്റ്രേറ്റ് ചോദിച്ചു.
“അടിച്ചു ദിവസമാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി കാണാമുഖത്തെ കണ്ടത്.”

എന്തു പിശുക്കു!

സ്കോക്കംഡിലെ ഒരു വലിയ മുതലാഭിയുണ്ടായിരുന്നു. വെള്ളം കൊരുന്നതിനിട അയാൾ കിണറ്റിൽ വീണ്ടും. അയാളുടെ ഭാര്യ പരിഭ്രമത്താടെ ഓടിഭയത്തി. “ഞാൻ പാടത്തു പണിയെടുക്കുന്ന നമ്മുടെ പണിക്കാരെ വിളിക്കേട്ടു...?” - ഭാര്യ ചോദിച്ചു.

“സമയമെന്തായി?”
കിണറ്റിൽ നിന്നയാൾ ചോദിച്ചു.
“പതിനൊന്നേക്കാൽ” അയാൾ പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ പത്രംഡിനവർ ഉച്ചുക്കഷണ തതിന് കയറുന്നോൾ പറഞ്ഞാൽ മതി.”